

ΤΗ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάθος Μηνᾶ ἐκμιμούμενος, τοῦ ἀπαθοῦς σεαυτὸν, ὡς ἀρνίον παρέδωκας, πρὸς σφαγὴν ἐκούσιον, Ἀθλοφόρε πανεύφημε, θυμὸν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασας, σαρκὸς αἰκίσεις οὐ κατενάρκησας, Ὡ τῶν ἀγώνων σου, καρτερὰς ἐνστάσεως! δι' ὧν πρὸς γῆν, Μάρτυς καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Μάστιξι καταξαινόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου ὡς πρὶν, ὁ Δεσπότης τεινόμενος, καὶ σιδήρῳ πάντοθεν, τὰς πλευρὰς δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω Χριστοῦ τὸ ὄνομα, πρὸς τοῦτο ἔχων ψυχῆς τὰ ὄμματα, ὃ συντονώτατα, ἀτενίζων Ἄγιε, τὰ τῆς σαρκὸς, ἔφερες ἐπίπονα, Μηνᾶ μακάριε.

Μάρτυς Μηνᾶ παναιίδιμε, σὺ τὴν τοῦ κόσμου ἀγλύν, καὶ στρατεῖαν ἐπίκηρον, καὶ εἰδώλων σκότωσιν, ἀσεβῶν τε συνέδρια, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ κατέλιπες, στρατολογία συναριθμούμενος, τῶν ἐκλετῶν αὐτοῦ, ὅθεν καὶ ἀήττητος, παναληθῶς, Μάρτυς ἀνεδέδειξαι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλῶν.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ὅμοια

Πάτερ ἀληθῶς φερόνυμε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεάς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθοῦσι Θεόδωρε, καὶ πλεονάσας μάκαρ τὸ τάλαντον, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον καλούσης σε, τοῦ νυμφῶνος, ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἐμφανιζόμενος.

Πάτερ Πατέρων Θεόδωρε, σὺ Μοναζόντων πληθύν, τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, σωτηρίας αἴτιος, γεγωνῶς χριστομίμητος, διδασκαλίαις ἀγλαϊζόμενος, καὶ προστασίαις ψυχῶν κοσμούμενος, στόμα δεικνύμενος, τοῦ Κυρίου πάνσοφε, προφητικῶς, ὃ νῦν παριστάμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

Χάρις δαυιλῆς τοῦ Πνεύματος, ἱερομύστα σαφῶς, ἐξεχύθη σοῖς χεῖλεσι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε, διδαγμάτων Θεόδωρε, τῆς εὐσεβείας δείξασα πρόμαχον, τῆς ἀληθείας σφοδρὸν συνήγορον, στῦλον ἐδραῖωμα, ὀρθοδόξου πίστεως, μοναδικοῦ, βίου ἀκριβέστατον, κανόνα πάνσοφε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β' Βυζαντίου

Πάλιν ἡμῖν ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἀνέτειλε, Μηνᾶ τε καὶ Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι, διὸ τὸν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντα αὐτούς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε μόνη Μήτηρ Θεοῦ, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλούντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἀγνή, καὶ Μήτηρ σου ὀρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγγνα Σῶτερ ἐτιτρώσκετο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τῷ πυρὶ τὸ σῶμά σου δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σωτήριο, οὐχ ἠτήθης λογισμῶ οὐ ζοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλὰ γέγονας,

ἐθελόθυτον θῦμα καὶ θυσία, καθαρὰ τε καὶ τελεία, Μάρτυς Μηνᾶ τῷ Δεσπότη σου.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραραίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ὁ φθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἐν ξύλῳ κρεμάμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, καὶ ἀπηγνεία δικάζοντος, τὰ νεῦρα τεμνόμενος, καὶ τῷ ξίφει κεφαλὴν, ἀφαιρούμενος ἔχαιρες, Βίκτωρ ἔνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος ὁ νικήσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, τὴ συνεργεῖα τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάσωμεν πάντα τὰ θέλημα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ἐστεφάνωσε Κύριος, τῶν χαρίτων στεφάνω σε, Στεφανὶς πολυάθλε, ἔκουσίως γάρ, σαυτὴν βασάνοις ἐκδέδωκας, ψυχῆς γενναιότητι, προσδεθεῖσα δὲ δυσὶν, ἐμερίσθης τοῖς φοίνιξι, καὶ ἐπέτασας, πρὸς Θεὸν ὡς στρουθίον τὸ σαρκίον, ἐν χερσὶ καταλιποῦσα, τῶν θηρατῶν ἀξιάγαστε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα, μὴ παρίδης, τὸν πικρὸν μου στεναγμόν, Ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνη, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοὶ σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὁρώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κηύσασα, ἀνεβόα, Τὶ τὸ ξένον ὁ ὀρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Στρατεῖαν κατέλιπες τὴν κοσμικὴν, ἀθλητὰ, οὐράνιον εἵληφας τὴν κληρουχίαν, σόφει, καὶ στέφει ἀμάραντον, δόξαν ἀποδιώξας βασιλέως γῆινου, ἄθλους δὲ διανύσας μαρτυρίου γενναίου. Διό, μεγαλομάρτυς Μηνᾶ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῶν Μαρτύρων

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ'

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφέ, ταῖς διδασκαῖς σου πάντας ἐφώτισας, Λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ παρόντες δύο τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τὴ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθομενος, ταύτης τὰ θαύματα».

Τιμῶντι τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς γενναίους ἀγῶνάς σου, Μηνᾶ παναοίδιμε, αἶγλην ἐξ ὕψους μοί, φωτοδότιδα, πεμφθῆναι ἐκδυσώπει, τὸ νέφος διώκουσαν τῆς ἀγνωσίας μου.

Ἴδεῖν ἐφιέμενος, ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν, θανεῖν τιμωρούμενος, Μάρτυς ἠγάπησας, τοῦ τὸν θάνατον, θανάτῳ καθελόντος, τὸ παθος μιμούμενος, Μηνᾶ Μακάριε.

Μὴ φέρων Ἀοίδιμε, Θεὸν ὄρᾶν ὑβριζόμενον, ἐμάκρυνας ὄρεσιν, ἐνδαιτιώμενος, καὶ πρὸς ἄθλησιν, σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας, γυμνάζων οὕς ἦνυσας, γνώμης στερρότητι.

Θεοτοκίον

Ὡς ἔμπυχος τράπεζα, ἄρτον χωρεῖς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὡς βᾶτος βαστάσασα, οὗ κατεφλέχθης τὸ πύρ, καὶ ὡς ἄμπελος, ἀπότιστος βλαστάνεις, τὸν βότρυν Πανάμωμε, τὸν ἀγεώργητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα

Τὸν κλεινὸν Θεόδωρον ἐν ἄσμασι τοῖσδε γεραίρω.

Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

«Ἄρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα».

Ταῖς φωτοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ὀλολαμπῆς στῦλος, Πάτερ ἐχρημάτισας, καθοδηγῶν θεσπέσιε, πρὸς τὴν γῆν θεοφρόνως, ἐπαγγελίας τοὺς σπεύδοντας, μύστα τῶν ἀρρήτων Θεόδωρε.

Ὀλοσχερῶς ταῖς ἀνενδότοις νεύσεσι, πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, πρὸ τελευτῆς ὄφθης, ζωηφόρον νέκρωσιν, ἐνδεδυμένος Ὅσιε, καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω, νῦν ἐπαξίως ἀπέιληφας, Πάτερ θεοφόρε Θεόδωρε.

Νενικηκῶς τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, τὰς τῶν τυράννων ὀρμᾶς, νεανικῶς Μάκαρ, πάσας ἐξεφαύλισας, πεπαρρησιασμένη ψυχῇ, τοῦ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, τιμᾶν διδάσκων Θεόδωρε, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων μορφώματα.

Κεκαθαρμένη διανοία πάνσοφε, ταῖς θεοπνεύστοις Γραφαῖς, προσομιλῶν πλοῦτον, ἀρετῶν συνήθροισας, καὶ εὐσεβείας δόγματα, θεωρίαν πλουτήσας, καὶ βίου μάκαρ λαμπρότητα, λάμψας ἀμφοτέρωθεν Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεανδρικῶς κόσμῳ, συναναστρεφόμενον, ὑπερφυῶς πανάμωμε, Θεοτόκε Παρθένε, διὸ σὲ πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων

Ὦδὴ γ'

«Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφία Χριστέ, οὗ γὰρ ἐστὶν ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε».

Σεσοβημένος, τοῖς πανσόφοις σου λόγοις ὁ τύραννος, σὲ μαστίζει ἀφειδῶς, ὁμοῖς βουνεύροις οἰόμενος, τούτοις κατακάμπτειν σε, Μηνᾶ μακάριε.

Ἐνατενίζων, νοεροῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Κύριον, τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ, βασάνων βάρη ὑπέφερες, γνώμης γενναιότητι, Μηνᾶ θαυμάσιε.

Μὴ δειλιάσας, τῶν βασάνων τὸ λίαν ἐπίπονον, πνέων ζήλου θεϊκοῦ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, κράζων, Μὴ ζητούμενος, ἦλθον αὐτοκλητος.

Θεοτοκίον

Ἄδου πυλῶν με, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ἀνηγάγετο, ξύλου βρώσει πονηρά, θανατωθέντα Πανάμωμε, θάνατον ἐκούσιον, καταδεξάμενος.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς

Νευρωμένος τοῦ Χριστοῦ, Παμμάκαρ τῆ παντευχία, τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας ὑπέστης, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ σκότει καθειργνύμενος, ὡς κοινωνὸς δὲ πάθους, καὶ βασιλείας γεγένησαι.

Θεοφορούμενος σαφῶς, καὶ ζήλω πεπυρσευμένος, τὰς βεβήλους διδασχὰς τῶν ἀφρόνων, διαλέλυκας ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις Πάνσοφε, τὴν ἐκ Θεοῦ χάριν, Θεόδωρε κατεπλούτησας.

Ἐν θεωρίαις πρακτικὸς, ἐν πράξεσι θεολόγος, ἐχηρημάτισας Θεόδωρε Πάτερ, ἀσκητῆς διδασκτικὸς, Ἱερομάρτυς ἔνδοξος, ὀρθοδοξίας στῦλος, τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα.

Θεοτοκίον

Ὁ συναϊδιος Πατρί, καὶ Πνεύματι Θεός, Λόγος, ἀναπλάσαι βουληθεὶς τὸν γενάρχη, καθ' ὑπόστασιν αὐτόν, ἐκ σοῦ Ἀγνὴ συνέλαβεν, ἀγιωτέραν πάντων, σὲ θεομητορ εὐράμενος.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁστερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρα με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριζον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, Ἅγιος μόνε φιλόανθρωπε».

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Τὸν ἀσκητικόν, ἰσαγγελόν τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαιδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος, θεομάκαρ ὄφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν

Ἡ τὸ πρὶν ἀγνωσία σκότει δεινῶ, κρατουμένη θεόφρον, Μάρτυς Μηνᾶ, Αἴγυπτος ἀνέτειλε, σὲ φωστήρα παγκόσμιον, ἀθειᾶς νύκτα, συντόνως ἐλαύνοντα, ταῖς βολίσι Μάκαρ, τῶν θείων ἀγώνων σου, ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν σου ἡμέραν, φαιδρῶς ἐορτάζοντες, ἐκτενῶς σοὶ κραυγάζομεν, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου

Ἦχος γ' Θεῖας πίστεως

Θεῖα δόγματα καταπλουτήσας, πίστιν ἔσωσας Ὀρθοδοξίας, προκινδυνεύσας ὑπὲρ ταύτης Θεόδωρε, ἐν ἐξορίαις ἀθλήσας καὶ μαστιζίν, ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κάκωσιν, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Θεῖα γέγονας σκητὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Παρθενομητορ, τὴ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομητορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα μητροπρεπῶς θρηνοδοῦσα ἐκραύγαζεν, Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ δ'

«Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τὴ ἀκηράτω παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας, Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου».

Ἐραντισμῶ σου τῶν αἱμάτων, κατεσβέσθησαν ἄνθρακες, τῆς πολυθείας, φάλαγξ τῶν δαιμόνων
βεβύθισται, ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, κατηρδεύθη δέ, Ἄθλοφόρε παμμάκαρ, Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Τῆ ἐν ξύλῳ ἀναρτήσει, εἰκονίζεις τὸ πάθημα, τοῦ Σταυροῦ τὸν ὄφιν, Μάρτυς τὸν πικρὸν θανατώσαντος,
τοὺς δὲ ξεσμοὺς ὑπομένεις, προξενούντάς σοί, ἀπολαύσεις, τὰς ἐν οὐρανοῖς γενναιότατε.

Ἐπὲρ φύσιν ἀλγηδονῶν, Ἀθλητὰ πείραν ἔλαβες, ὁ γὰρ θεῖος ἔρωσ, σοῦ κατακρατήσας τῆς φύσεως,
λήθην Μηνᾶ ἐνεποίει, ἐρεθίζων σε, ἐπεκτείνεσθαι, πρὸς αἰκισμοὺς ἀγαλλόμενον.

Θεοτοκίον

Σαρκοθέντα ἀπορρήτως, τὸν Θεὸν ἀπεκύησας, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενον, τὸν ἐν
δυσὶ ταῖς οὐσίαις καὶ θελήσει, γνωριζόμενον, θεοπρεπῶς Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ὁσίου

Σὺ μου ἰσχύς

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερόνυμε, ταῖς πλουσίαις, χάρισι λαμπόμενος, ὧς τὴν πηγὴν, ἔχων
ἀληθῶς, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν τῆ δὲ μάκαρ Θεόδωρε, ἐντεῦθεν Διδασκάλων, Ἀσκητῶν καὶ
Μαρτύρων, συγχορεύειν τοῖς δήμοις ἠξίωσαι.

Ὡ τῆς στερρᾶς, καὶ καρτεράς σου ἐντάσεως! ἢ τυράννων, θράσος κατεπάτησας, δι' ἧς σαφῶς, σὺ τὴν
ὑπὲρ νοῦν, τῆς ἀγαθαρχίας ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες θεόφρον, ἀσωμάτοις συμψάλλων, Τῆ
δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ῥῆμα Θεοῦ, σοὶ ἐνοικῆσαν φανότατα, τῶν δογμάτων, πάνσοφε Θεόδωρε, τοὺς ποταμοὺς βρῦει δαυιλῶς,
οἷς νῦν ἐντρυφῶντες, οἱ φοιτηταὶ σου θεόπνευστε, βοῶμεν εὐχαρίστως, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις, Τῆ
δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Ὅλον ἐν σοί, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλως ὅλω, Πάναγνε ἐνούμενος, ὁ πατρικούς, κόλπους μὴ
λιπῶν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας,
καὶ πλουτήσας τὸν κόσμον θεότητι.

Τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ ε'

«Ἄσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ, ἀλλ' ἡμεῖς σὲ Μονογενές, Πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης
θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνούμέν σε Φιλάνθρωπε».

Μαρτυρίου ἤστραψας, φαιδρῶς μαρμαρυγαῖς, ἀμαυρώσας τὴν ζοφεράν, ἀθειᾶν πάνσοφε, καὶ
κατεφώτισας, τῶν πιστῶν πληρώματα, Ἀθλητὰ Μηνᾶ πανεύφημε.

Ἡ φανίσθη ἅπασα, ἐπίνοια ἐχθρῶν, τῆ στερρά σου ὑπομονή, οὐ λιμὸς οὐ μάστιγες, οὐδὲ κατάφλεξις, οὐ
τριβόλων κάκωσις, σοῦ τὸ πρόθυμον ἠμαύρωσε.

Θεοτοκίον

Νεουργεῖ φθαρέντα με, τικτόμ, ἔνος ἐκ σοῦ, ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτής, παλαιὰς κατάρας με,
ἐκλυτρωσάμενος, Θεομητορ ἄχραντε, ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου

Ἵνα τί με ἀπόσω

Νοῦν ψυχὴν τε καὶ σῶμα, λόγῳ καθηράμενος, ναὸς πανέντιμος, τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων, ἐχρημάτισας
Πάτερ Θεόδωρε, ἐδώδιαν θῦμα, ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων, ἱερεὺς καὶ θυσία γενόμενος.

Ἐλλαμπόμενος μάκαρ, αἴγλη τῆ τοῦ Πνεύματος, πάσιν ἀπήστραψας, θεολόγῳ γλώσση, τῆς Τριάδος τὸ

φέγγος τὸ ἄχραντον, τῆς σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ ἀπόρρητον Πάτερ μυστήριον.

Νοερῶς τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῶν παθῶν ῥυσθῆναι, καὶ κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας, καὶ τὴν σὴν τιμῶντας, πανευκλεῖ καὶ θείαν μνήμην, παμμακάριστε μάκαρ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον

Ἀνεκφράστω Παρθένε, τρόπῳ ἐνοικήσας σοί, ἄνθρωπος γίνεται, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀναλάμπας τὸν δ' ἄνθρωπον, ἐκ φθορᾶς λυτροῦται, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, ἐπανάγει ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ ς'

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων».

Ἀνάληγτος, διαμένεις πυρὶ δαπανώμενος, καὶ τριχίνοις, τὰς πλευρὰς προστριβόμενος ῥάκεσιν, ἢ γὰρ θεία χάρις, συμπαροῦσα Μηνᾶ σὲ ἐνίσχυσε.

Παρίστασο, πρὸ βημάτων τυράννων κρινόμενος, καὶ τὴν πλάνην, στηλιτεύων Μηνᾶ παναοίδιμε, σεαυτὸν δὲ στήλην, εὐσεβείας πιστοῖς παρεχόμενος.

Ἰδρώτι σου, τῶν ἀφώνων τὴν πλάνην ἐξήρανας, τῶν εἰδώλων, σεαυτὸν δὲ ναὸν ὠκοδόμησας, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Ἀθλοφόρε Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Ίατρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τὴ μοτώσει τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἀγαθὸν Σωτήρα, τὸν Χριστὸν τοῖς ἐν κόσμῳ κηύσασα.

Τοῦ Ὁσίου

Ἰλάσθητί μοι

Σωφρόνως σου τὴν ζωὴν, Θεόδωρε μάκαρ ἤνυσας, δικαιοσύνη σαφῶς, ἀνδρεία φρονήσει τε, τερπνότατον ὄχημα, ἀρετῶν ἡμώσῳ, σεαυτῷ θεόφρον, Ὅσιε.

Μυρίζουσιν εὐπρεπῶς, δογμάτων οἱ θεῖοι λόγοι σου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, αἰρέσεων ἅπαντας, ἀνάγουσι Πάνσοφε, τῆς ὀρθοδοξίας, πρὸς μετάρσιον ἀκρότητα.

Ἀνέτειλέ σοι τὸ φῶς, καὶ τούτου Πάτερ ἡ σύζυγος, νῦν εὐφροσύνη σαφῶς, ὡς φοῖνιξ γὰρ ἤνθησας, Παμμακάρε Θεόδωρε, καὶ καθάπερ κέδρος, ἐπληθύνθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Σωθείημεν διὰ σοῦ, θεογεννητορ Πανάμωμε, καὶ τύχοιμεν ἀληθῶς, τῆς θείας ἐλλάμπσεως, Θεοτόκε Ἄχραντε, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς στρατείας ἤρπασε, τῆς ἐπικήρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, σὲ Ἀθλοφόρε κοινωνόν, Μηνᾶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Ὁ Οἶκος

Μεγάλης πρόξενος ἡμῖν, ὑπάρχει θυμηδίας, ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων, κατὰ παθῶν ἀνδρείαν, καὶ ἀριστείαν κατ' ἐχθρῶν ἐπιδεικνυμένη, ἐν φαιδρᾷ καὶ προσηνεῖ ὁμολογίας χάριτι, Δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ,

φιλέορτοι πάντες εὐφρανθῶμεν, τῆς προσκαίρου εὐφροσύνης τὴν κρείτονα καὶ τελεωτέραν, Μηνᾶ τοῦ Ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τελοῦντες, καὶ λαμβάνοντες παθῶν δῶρον τὴν λύσιν, τούτων δὲ δοτήρ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑπάρχει, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Συναξάριον

Τῆ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυαεῖω.

Στίχοι

- Αἴγυπτος ὄντως, εἰτέκοι, τίκτει μέγα.
- Τμηθεὶς ἀληθὲς τοῦτο Μηνᾶς δεικνύει.
- Μηνᾶς ἐνδεκάτη ἔτλη ξίφος γηθόσυνος κήρ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βίκτωρος.

Στίχοι

- Οὗ δειλιῶν ἦν οὐδὲ Βίκτωρ πρὸς ξίφος,
- Πᾶσαν μακρὰν ποῦ καρδίας θεὶς δειλίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βικεντίου Διακόνου.

Στίχοι

- Βληθεὶς ὁ Βικέντιος ἐν φρουρᾷ φέρει.
- Λυθεὶς δὲ φρουρὰς σαρκικῆς ἄνω τρέχει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος.

Στίχοι

- Δένδροις Στεφανὶς προσδεθεῖσα φοινίκων,
- Τῶν Μαρτύρων ἦνθησεν ὡς φοῖνιξ μέσον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου τοῦ Στουδίου.

Στίχοι

- Πολλὰς ἀμοιβὰς, Θεόδωρε Τρισμάκαρ,
- Βίου μεταστάς, ὡς βιοὺς εὔ, προσδόκα.

Τοῦ Ἁγίου καὶ μακαρίου Μαξίμου τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ, τοῦ ἐν Μόσχᾳ θαυματουργοῦ Ῥώσσου.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων

ᾠδὴ ζ'

«Ὁ διασώσας ἐν πυρί, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ».

Συναπεβάλου ταῖς πληγαῖς, σὺ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, τῆς ἀμαρτίας, καὶ στολὴν ἐνεδύσω μηκέτι παλαίωσιν δεχομένην Μακάριε, ἦν ἐξύφανεν ἡ χάρις ἐπιφανεῖσα.

Τῆ πυρπολήσει τῶν πολλῶν, Μάρτυς καὶ σεπτῶν σου ἀγώνων, ἡ ἀκανθώδης πονηρά, ἀθεΐα τεφροῦται αἱμάτων τε, ταῖς ῥοαῖς ἀποσβέννυται, ἀγνωσίας ἐπηρμένη πυρὰ Παμμάκαρ.

Ἔχων ἀφθόνους δωρεάς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς τὴν σεπτὴν σου ἑορτὴν, ἐκτελοῦσι Μηνᾶ ἀξιάγαστε, καὶ συμπράττεις τοῖς ψάλλουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον

Εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς εὐλογημένης γαστρὸς σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας Εὐλογημένη.

Τοῦ Ὁσίου

Θεοῦ συγκατάβασιν

Ἰδὼν ὁ προγνώστης σου, τῆς διανοίας τὴν καθαρότητα, λογικῶν σὲ προβάτων, καθηγεμόνα Πάτερ προβάλλεται, ὃ νῦν παμμάκαρ, κραυγάζεις Θεόδωρε, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ θεῖον εἰκόνισμα, μορφῆς τρισμάκαρ τῆς ἀνθρωπίνης Χριστοῦ, προσκυνῶν διετέλεις, τοῖς θεομάχοις ἀντιταπτόμενος, μέχρι θανάτου, καὶ ψάλλον Θεόδωρε, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου ἄλατι, διηρτυμένος ὄφθη Θεόδωρε, καὶ ὁ βίος σου Πάτερ, λελαμπρυσμένος αἴγλη τοῦ Πνεύματος, ὃ νῦν ἀστράπτων, βοᾷς ἀγαλλόμενος, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἴδου νῦν πεπλήρωται, Δαυὶδ τοῦ θείου ἢ θεία πρόρρησις, λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῶ προσώπῳ Θεογεννητορ Ἀγνή, οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογοῦσι Θεόν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων

Ῥδὴ η'

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ῥράθης ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ, πυρὰς ἀπτομένης ἐξοπτώμενος, θῦμα ὡς ἀμώμητον, τέλειον ὡς σφάγιον, ὡς ἱερεῖον ἔμψυχον, ὀλοκαυτούμενος, καὶ θείαν εὐωδίαν ἐκπέμπων, ἦν Θεὸς ὠσφράνθη, Μηνᾶ Θεοῦ θεράπον.

Συρόμενος Μάρτυς καὶ τριβόλοις, ὀξέσι κεντούμενος συνέτριψας, κέντρα τοῦ ἀλάστορος, ζίφει δὲ τεμνόμενος, ὡς ἐν ἐκτάσει πίστεως, ὄπλοις διέκοψας, ἀνόμων κεφαλὰς Ἀθλοφόρε, μέλπων, εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λυθεὶς τῆς σαρκὸς πληγῆ τοῦ ξίφους, στοργῆ συνεδέθης τελειότερον, Μάρτυς τοῦ Δεσπότη σου, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, νῦν δὲ ὀρᾷς Θεοῦμενος, Μηνᾶ καὶ μέλπεις αὐτῷ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Οἰκεῖ ἐν γαστρὶ σου ὑπὲρ λόγον, ὁ λόγῳ δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν, βρέφος καθορᾶται δέ, σοῦ ἀποτικτόμενος, ὃ πρὸ αἰῶνων ἄχραντε, ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς, ὃν πᾶσα εὐλογεῖ καὶ δοξάζει, κτίσις Θεοτόκε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου

Ἑπταπλασίως κάμινον

Σεσοβημένους ἔδειξας, θεοφόρε Θεόδωρε, τοὺς ἐφευρετὰς τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, διδάσκων τὴν ἄχραντον, τιμητικῶς εἰκόνα Χριστοῦ, σέβειν προσκυνεῖν τε, καὶ τιμᾶν θεοφρόνως, καὶ μέλπειν τῷ Δεσπότη, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διὰ παντὸς τοῦ βίου σου, θεοφόρε Θεόδωρε, τῆς ὀρθοδοξίας, ὀδηγὸς γεγένησαι, φωστὴρ φαινότητας, θεοειδῆς διδάσκαλος, τύπος Μοναστῶν, καὶ ἀκριβῆς νομογράφος, διδάσκων ἀναμέλπειν, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, εὐσεβείας διδάσκαλος, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδῆς συνήγορος, Παμμάκαρ γενόμενος, ἐν οὐρανοῖς δὲ δῶρον Θεοῦ, τῆς δικαιοσύνης ἀνεδήσω στεφάνους, τὸν δρόμον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίστιν τηρησας, Χριστὸν δοξολογήσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνώσει τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, σωφροσύνη τὴν ἔφεςιν, καὶ τὸ θυμικὸν δὲ τῇ ἀνδρεία ἐζώσας, ἰθύνας

Θεόδωρε, δικαιοσύνη πάνσοφε, ιεροπρεπῶς τὰς ψυχικὰς σου δυνάμεις, συμφώνως ἀναμέλπων, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Εὐλογημένη Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας, τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, Θεὸν ἠ κύησασα, τῶν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος, ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαὸς ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τυραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογοεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ θ'

«Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν».

Γῆ σου νῦν τὸ σῶμα τὸ στερρόν, Μακάριε, ἐναθλῆσαν κατεκάλυψε, φέρει τὸ πνεῦμα οὐρανὸς δέ, σὺν πνεύμασι Μαρτύρων γηθόμενον, καὶ φαιδροτάτη δόξη λαμπόμενον, ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Οἰκεῖς μέτ' Ἀγγέλων ἐν φωτί, ἰσάγγελον πολιτείαν ἀσπασάμενος, βλέπεις νοῖ κεκαθαμένῳ, Μηνᾶ τὴν τοῦ Κυρίου τερπνότητα, πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, φωτοχυσίαις ἀξιάγαστε.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον Χριστόν, πανεύφημε ἀπολαύεις τῆς Θεώσεως, ἔστης τοῦ πόθου ἐπιφθάσας, Μηνᾶ τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, ἡμῶν δὲ μνημονεύεις τῶν πόθῳ σου μνήμην τελούντων τὴν πανίερων.

Θεοτοκίον

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Μητροπάρθενε, ὅθεν κυρίως Θεοτόκον, καρδία σὲ καὶ γλώσση κηρύττοντες, φωνὴν σοὶ τοῦ Γαβριὴλ προσφθεγγόμεθα, Χαῖρε βοῶντες πάντων Δέσποινα.

Τοῦ Ὁσίου

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Ῥοαῖς σου τῶν δακρῶν ὡς Ἀσκητῆς, καὶ πηγαῖς τῶν αἱμάτων ὡς Μάρτυς Χριστοῦ, ἐκλαμπρυνθεῖς, λάμπεις ἐκατέρωθεν τηλαυγῶς, δικαιοσύνην Ὅσιε, περιβεβλημένος ὡς ἱερεὺς, τῶν θείων ἀνακτόρων, χορεύων ἐνδοτάτῳ, περὶ Θεὸν Πάτερ Θεόδωρε.

Ἀγίως σου τὸν δρόμον διαδραμῶν, ἐν Ἁγίων ἀγίοις σκηνώμασι, νῦν κατοικεῖς, στέφος ἀφθαρσίας ἀπειληφῶς, καὶ βασιλείας ἐνδύμα, μεγαλοπρεπὲς τε καὶ ἱερόν, ἐν οἷς ἠγλαῖσμένος, Θεόδωρε παρέστης, τῷ σῷ Δεσπότη ἀγαλλόμενος.

Ἰδεῖν κατηξιώθης τῶν ἀγαθῶν, τὴν πηγὴν θεοφόρε Θεόδωρε, ὡς μετελθῶν, βίον ἐνθεώτατον ἀληθῶς, καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς, τὸν νοῦν ἐλευθερώσας, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, γεγεννημένος ὄφθης ἄριστος.

Ῥημάτων σου ὁ φθόγγος δῶρον Θεοῦ, ἐπὶ πάσας ἠ κούσθη πανεύφημε, οἷα βροντὴ, τὰς τῆς οἰκουμένης ἐσχατιάς, ὡς ποταμοὶ δὲ βρῦουσι, τῶν σῶν διδαγμάτων αἱ διδαχαί, Θεόδωρε διὸ σε, ὡς θεῖον θεηγόρον, νῦν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Ὡράθης ᾧ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός, ὃ νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰκαὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν, διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ

ἀνθρώπων, ταξια, ῥχίαι μεγαλύνουσιν».

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τοὺς οὐρανοὺς ἀστέρες, κατακοσμοῦσιν Οἰκτίρμον, τὴν ἐκκλησίαν Μηνᾶς δέ, Βίκτωρ, Βικέντιος κοσμεῖ, καὶ Στεφανίς, δι' ὧν σῶσον, ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Τοῦ Ὁσίου

Ἵπὲρ τῶν θείων εἰκονων, ὑπέμεινας πᾶσαν θλίψιν, βασάνους καὶ ἐξορίας, διὸ διπλοῦν καὶ τὸ στέφος, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ἵψίστου, ἐδέξω Ὁσιε Πάτερ.

Θεοτοκίον

Ἐν σοὶ πανάχραντε Κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι, καὶ τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦσιν, ἔνθα χορεῖται Ἀγγέλων, καὶ πάντων Ἁγίων δῆμοι.

Εἰς τὸν Στίχον τὰ στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον Ἦχος β'

Δεῦτε φίλαθλοι τὴν τρισαυγὴ τῶν Μαρτύρων Τιμήσωμεν χορεῖαν, Μηνᾶν τε καὶ Βίκτωρα καὶ Βικέντιον, ὅτι αἵματα ἔδωκαν, καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωὴν, διὸ καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν, Οὐ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων, οὐ στρατευόμεθα βασιλεῖ θνητῶ γῆνῳ, ἀλλὰ τῷ ζῶντι βασιλεῖ στρατευόμεθα, τῷ ἀεὶ βοῶντι τοῖς πιστοῖς, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται.

Δόξα... Ἦχος α' Ἀνατολίου

Τὸν ἀριστεὰ τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶν τὸν ἀοίδιμον, συνελθόντες οἱ πιστοί, ἐγκωμίους μαρτυρικούς, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, Οὗτος γὰρ τὸν πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους πόλεμον ὑπελθὼν, καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο, Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μέτ' Ἀγγέλων, χορεύων τὴν ἀκατάλυτον χορεῖαν, αἰτεῖται τὴν οἰκουμένην εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μόνη ἐχρημάτισας, τοῦ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος, ὅθεν κραυγάζω σοί, Τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρα τῆς κρίσεως Ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοί, Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μονὴν με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.